

РЕШЕНИЕ

№ 3612

гр. София, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **2313** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на адв. Я. С.-А., в качеството ѝ на процесуален представител на Я. Т. М., срещу решение № 484 от 30.01.2023 г. по АНД № 15493/2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 17-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 7456/08.10.2021 г., издадено от началника на отдел "Контрол по републиканската пътна мрежа", Дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол", Агенция Пътна инфраструктура, с което на Я. Т. М., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. А от ЗП, във вр. с чл. 37, ал. 3 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Твърди се, че решението е незаконосъобразно и необосновано. Сочи се, че СРС неправилно е приел, че Я. М. е извършил нарушението, като се излагат доводи за субективна несъставомерност по арг. от чл.15 ал.3 от Наредба № 11/ 3.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства. Излагат се доводи, че отговорността за процесното деяние следва да бъде ангажирана на собственика на ППС-то или на превозвача, но не и на водача на процесното ППС.

Моли съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС, респ. да отмени НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. В приложени по делото писмени бележки развива съображения в подкрепа на поддържаната теза. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“, представлявана от упълномощен юрисконсулт, в депозирано писмено становище и в съдебно заседание оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК, касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон касационният съд следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но преценява решението като неправилно.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е приел, че на 17.09.2021 г., около 12:37 часа, в близост до [населено място], на Околовръстен път /път П-18/, с посока на движение от [улица]към [улица]Я. Т. М. управлявал МПС с 4 оси - товарен автомобил марка "И.", модел 41Е44Х, собственост на търговско дружество, което превозвало фракция.

В процеса на проверката е направено измерване, при което е констатирано, че са надвишени нормите на Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС (Наредбата), както следва: при измерено разстояние между осите 1.41 м на двойната задвижваща ос на МПС, сумата от натоварването на оста 19 т., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, буква „в“ от Наредбата. Измерването било извършено с техническо средство ел. везна модел DFW – KR № 118844 и ролетка 1304/18 /5м/. При проверка водачът не представил разрешително или квитанция за платени пътни такси за движение на извънгабаритно ППС.

За констатираното нарушение, Е. Л. С. на длъжност инспектор в дирекция АРОК в /А., съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 0008063 от 17.09.2021г., за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Актът бил връчен срещу подпис на нарушителя на същата дата и подписан без възражения. Такива не са постъпили и в законоустановения срок.

Въз основа на горепосочения акт било издадено атакуваното наказателно постановление № 7456 от 08.10.2021г., издадено от Началника на отдел „Контрол по РПМ“ в Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона

за пътищата, на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 1000 / хиляда/ лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства СРС приел, че ППС е тежко по смисъла на Наредба № 11 от 03.07.2001г., както и че водачът превозвал товар от 31 т без валидно разрешение /квитанция за платени пътни такси/ за движение на конкретното ППС.

Настоящия съдебен състав подкрепя извода на СРС, че актът и наказателното постановление са съставени от компетентни длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № РД-11-1267/17.10.2019 г. на председателя на УС на А., в която фигурира актосъставителят като оправомощен да съставя актове за установяване на административни нарушения на актове по прилагането на ЗП, както и заповед № РД-11-1266 от 17.10.2019 г. на същия орган, с която на началника на отдел „КРПИМ“ е възложено да издава наказателни постановления на физически и юридически лица по актове, съставени от оправомощени служители на А..

Не такова е становището на касационния състав по отношение на извършения правен анализ и достигнатите въз основа на него крайни изводи за законосъобразността на наказателното постановление.

Административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата. Разпоредбата предвижда, че за дейности от специалното ползване на пътищата се забранява движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства без разрешение. Разрешението се издава по реда, указан с Раздел IV от Наредба № 11/03.07.2001 г.

„Специалното ползване на пътищата“ е дефинирано с §1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата, като „използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица“.

Разрешителното, което се изисква по чл. 26 от Закона за пътищата е различно от разрешителните, които се издават по чл. 177, ал. 3 ЗДвП, във връзка с разпоредбите на Наредба № 11/03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътно превозни средства. Съобразно чл. 18, ал. 5 от Закона за пътищата специалното ползване на пътищата се извършва при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет – Наредба за специално ползване на пътищата, приета с ПМС № 179/4.07.2001 г. Според §2 ПЗР на тази Наредба, специалното ползване на пътищата, чрез превозване на тежки и извънгабаритни товари се извършва при условията и по реда на Наредбата по чл. 139 от ЗДвП. В процесния случай обаче административнонаказателната отговорност не е ангажирана за превозването на тежък или извънгабаритен товар, в условията на специално ползване на пътищата (§1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата), а за движение на ППС, на което сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос било 31.335 т при максимално допустимо натоварване на оста 19 т.

Установеният ред за управляване на моторно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството по чл. 177, ал. 3 ЗДвП е редът, предвиден в Наредба № 11/03.07.2001 г. и именно тази наредба определя допустимите размери, маса и натоварване на ос на категориите пътни превозни средства, и техните ремаркета. При това положение, управляването на пътно превозно средство с размери, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, без да спазва установения за това ред (каквото е процесният случай), се санкционира на основание чл. 177, ал. 3, вр. чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. първо от Закона за движението по пътищата, но не и на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, вр. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата.

На следващо място, неправилно СРС е преценил, че АНО е приложил правилно материалния закон, като нарушението в АУАН и в НП е описано правилно, а именно, че водачът на ППС не е представил „валидно разрешение /разрешително или квитанция за платени пътни такси/“. Р. режим за движение на извънгабаритни ППС е уреден в чл. 8 от Наредба № 11/03.07.2001 г. Съгласно ал.1 от тази норма движението на извънгабаритни ППС се осъществява в рамките на специалното ползване на пътищата и се разрешава в случаите, когато е невъзможно или нецелесъобразно да се използва друг вид транспорт или когато товарите не могат да бъдат разглобени на части и превозени в рамките на общественото ползване на пътищата. Според ал. 2 на чл. 8 от посочената наредба извънгабаритните превозни средства могат да се движат с разрешително, издадено от администрацията, управляваща пътя, съгласувано със съответната служба за контрол при Министерството на вътрешните работи. Съгласно ал. 4 на цитираната норма разрешителното по ал. 2 се издава след заплащане на пътни такси при условията и реда на чл. 18, ал. 3 от ЗП. В ал. 5 на чл. 8 от Наредба № 11/03.07.2001 г. е уредено изключение от изискването за издаване на разрешение по отношение на извънгабаритните и/или тежки пътни превозни средства в хипотезите по чл. 14, ал. 3 от същата наредба, по отношение на които се разрешава да се движат след заплащане само на дължимата такса за превишаване на максимално допустимите норми по раздел II, а именно – онези извънгабаритни и/или тежки ППС, които имат обща маса до 45 тона или натоварване на ос, което не превишава с повече от 30% допустимите максимални натоварвания на ос по раздел II, както и тези с габаритни размери: широчина – до 3, 30 m, височина – до 4. 30 m и дължина – до 22 m. В случая Я. М. е управлявал ППС, на което сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос било 31.335 т при максимално допустимо натоварване на оста 19 т. За да намери приложение разпоредбата на чл. 14, ал. 3 от Наредба № 11/03.07.2001 г. /движение на ППС след заплащане само на дължимата такса/, при установена от АНО максимална допустимост на натоварването на оста от 19 т., съгласно раздел II, чл.7, ал.1, т.5, б. „в“ от Наредбата, максималното възможно отклонение е с 5,7 т, т.е. максимално разрешеното натоварване на ос следва да бъде до 24,7 т /или 30% от 19 т/. В случая, измереното натоварване на ос на двойната задвижваща ос било 31.335 т, т.е. надвишаващо с 30 % регламентираното в чл.14, ал.3 от Наредбата възможно отклонение. В този смисъл, АНО не е извършил необходимата преценка на всички приложими разпоредби, като не е индивидуализирал в пълна степен в какво точно се състои нарушението, а е приел, че същото е извършено при две различни и възможни хипотези /разрешително или квитанция за платени пътни такси/, една от които в случая дори не е била приложима. В обстоятелствената част на наказателното

постановление на няколко места е посочено, че движението на извънгабаритни и/или тежки ППС се осъществява само „с разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси)“, което внася неяснота относно това дали за движението на процесния състав от ППС е било необходимо издаването на разрешително, изискващо се от чл. 26 от ЗП, или само заплащането на такса. Това неясно обвинение се явява процесуално нарушение, засягащо правото на защита на нарушителя и също води до извод за незаконосъобразност на процесното НП.

По изложените съображения, процесното наказателно постановление е незаконосъобразно. Като не е съобразил това, въззивният съд е нарушил материалния закон, поради което решението му като неправилно, следва да бъде отменено.

Водим от горните съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, VI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №484 от 30.01.2023 г. по АНД № 15493/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 7456/08.10.2021 г., издадено от началника на отдел "Контрол по републиканската пътна мрежа", Дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол", Агенция Пътна инфраструктура, с което на Я. Т. М., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. А от ЗП, във вр. с чл. 37, ал. 3 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС..

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.